

mán életbe fog lépni. Az új egyezményben foglalt megállapodások jelentős részben vasúti kezelési kérdésekre vonatkoznak, míg a nagyobb fontosságú kérdések némelyikénél nem érvényesül kellő jogási alaposság, aminek az a magyarázata, hogy az értekezletre túlnyomórészt vasúti tisztviselők voltak kiküldve. Az előadó által nagy szaktudással és behatóan ismertetett újítások közül kiemeljük, hogy a Római egyezmény az ú. n. kombinált fuvarozásokra (vasút és légi jármű stb.) teljes szabadságot biztosít, a súlyos gondatlanságból okozott kár megtérítése iránti jog elévülési idejét a vasúttal szemben háromról egy évre szálítja le, lehetővé teszi átruházható vasúti fuvarokmányok bevezetését stb. A magas színvonalú előadásért a szakosztály elnöke dr. Kuncz Ödön mondott köszönetet; az előadást vita követte.

A részvénytársaság igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagjainak felelőssége. A Budapesti Ügyvédi Kör előadás sorozatot rendez a részvénytársaság igazgatósági és felügyelő-bizottsági tagjainak felelőssége kérdéséről, amelynek bevezető előadást febr. 15-én dr. György Ernő, az OHE igazgatója tartotta meg. Előadó az utóbbi években kialakult bírói gyakorlat részletes ismertetése kapcsán mutatta ki, hogy a korábbi gyakorlathoz képest minden vonatkozásban sokkal szigorúbb felfogás érvényesül. Különösen a K. T. 187. §-ában körvonalazott köteletség elmulasztása esetén, találkoztunk oly döntésekkel, amelyek az igazgatósági tag felelősségét az ügyvezető igazgatók csalárd eljárása esetén is megállapítják, nem tekintik mentesítő körülménynek sem az igazgatóság tagjainak járatlanságát, de bizonyos esetekben még azt sem, hogy a társaság ügyvezetése ellenőrzés alatt állott. Lényeges jelentőséggel bír az igazgatósági tag felelőssége szempontjából a közterhekért való felelősség kérdése, amely fennáll a forgalmi adóért és társadalombiztosítási járulékokért, valamint a készpénzben lerovandó illetékekért is.

A bírói gyakorlat ily irányú alakulásában előadó felfogása szerint lényeges szerepe jut az inflációs időkötvetőleg fellépő gazdaság- és jogpolitikai megfontolásoknak. Ha e részben azt nézzük, hogy a magyar részvénytársaságok a jelenlegi súlyos válság során hogyan állották meg helyüket, úgy megállapíthatjuk, hogy a magyar részvénytársasági szervezet általában sokkal ellenállóképesebbnek bizonyult a külföldinél, úgy az esetek száma, mint azok gazdasági jelentősége tekintetében. A magyar gazdasági élet egészséges üzleti és erkölcsi felfogásán kívül jelentőséget tulajdonít itt előadó annak a körülménynek is, hogy az összeomlások megelőzését szolgáló revízió a magyar részvénytársasági szervezetben már a múltban is széles körben érvényesült, egyfelől a Pénzügyi Központ révén a hitelszervezetre vonatkozólag, másfelől abban az irányító és ellenőrző tevékenységben, amelyet a magyar hitelszervezet fejt ki az iparvállalat érdekeltsegeinél. Ha azokat a viszonylag kisebb számú eseteket vesszük vizsgálat alá, amelyeknél a részvénytársaságok fizetési képzetlensége mégis bekövetkezett, úgy az elmúlt évek statisztikája az OHE adatszolgáltatása alapján azt mutatja, hogy a fizetési képzetlenné vált részvénytársaságoknál lazább erkölcsi felfogás és a gazdasági jóvátételre irányuló kisebb készség mutatkozik, mint az egyéni felelősség alapján álló cégeknél. Amíg általában a kényszeregyességi ügyeknek 15%-ában lett csőd, a részvénytársaságok kényszeregyességeiben a csődök arányszáma a 35%-ot érte el.

Előadó ismerteti a legújabb külföldi jogalkotás idevágó rendelkezéseit, így különösen az angol társasági jognak és az 1933. évi

amerikai Securities Act-nek a prospektus-adatok helyessége tekintetében megállapított rendelkezéseit. A kérdés lényege tekintetében előadó szerint vagy oly felfogás képzelhető, amely az igazgatóság és felügyelő bizottság tagjainak a megfelelő teljes szabadságot biztosítja, a K. T. mai rendelkezéseinek szellemében s ezzel szükségképen a fokozottabb felelősségnek kell együttjárnia, vagy a szabadságot bizonyos intézményes korlátozások szűkítik, így első sorban a revízió-nak a részvénytársaság életműködésébe való beállításával, valamint az igazgatóság és felügyelő-bizottság hatáskörének átépítésével.

Dr. Kelemen Sándor: „Gazdasági bojkott jogi megítélése“ címen tartott előadást a Civiljogászok Vitatársaságában. Az előadó szerint annak a kérdésnek az eldöntésénél, hogy valamely ipar-üzővel szemben alkalmazott bojkott jogosnak tekinthető-e, avagy igénybevehető-e ez ellen bírói jogsegély, mindenekelőtt a bojkottot kihívó magatartást kell mérlegelés tárgyává tenni. Ha a bojkottált fél magatartása és egész üzletpolitikája úgy a magán, mint a közérdek szempontjából legálisnak tekinthető, akkor elvben megilleti őt a védelem a bojkottal szemben. Eltérnek azonban a vélemények azon a ponton, hogy vajjon a bojkottnak egyenesen az azzal sújtott fél megsemmisítésére kell-e alkalmaznunk lennie, vagy elégséges-e az iparüzés szabadságában való jelentékeny mérvű korlátozása ahhoz, hogy a bojkott alá helyezett vállalat bírói beavatkozást vehessen igénybe. A kérdés helyes megítélését a gyakorlatban még az is nagyon megnehezíti, hogy a tényleges gazdasági érdekek valóságos álarcos bált rendeznek és míg önző kartell érdekek többnyire az iparpártolás köntösében jelennek meg, más esetekben az üzleti felelőtlenség és a hitelezők bőrére történő hazardírozás a fogyasztói érdekek mezét öltik magukra. Nálunk fontos szerepet tölthetnének be az egészséges árszabályozás szerint kartellen kívüli vállalatok, amelyeknek hathatós védelme a kartellek túlerejével szemben fontos feladata a kifejlesztendő bojkott jognak. A nagy érdeklődéssel fogadott előadáshoz Szigeti László, Blau György és Beck Salamon szóltak hozzá.

ÜGYVÉDI SZEMLE.

Az értékhatárok leszállítása, a gazdasági viszonyok leromlása, a deflációs pénzügyi politika és különösen a pengő belső értékének tetemes emelkedése folytán erősen időszerűvé vált. Az értékviszonyok eltolódása folytán, ma már a kettőszáz pengős érték túlon-túl magas ahhoz, hogy ily összegű perekben a fellébbvitel továbbra is kizárható legyen. Az összes értékhatárok, így a háromezer pengős járásbíró-sági hatáskör is, sürgős leszállításra várnak. Reméljük, hogy az igazságügy-minisztérium is átlátja e kérdés sürgős rendezésének szükségét...

A budapesti központi királyi járásbíró-ságnál fizetési meghagyás útján folyamatba tett ügyekben, az utóbbi hónapokban, ismét nem számítják hozzá a kiadásokhoz az ügyvédi vétívek és